

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : KÇS Kahramanmaraş Çimento Beton Sanayi ve
Madencilik İşletmeleri A.Ş.
VEKİLLERİ : Av. Betül KIRMACI, Yusuf Kenan KAYNAK
Kızılırmak Mah., 1443. Cad., Green Office Center No:22/22
Çukurambar - Çankaya / ANKARA

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu Başkanlığı
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA
VEKİLİ : Hukuk Müşaviri Mehmet ÖZDEN - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin 25/11/2013 tarih ve
E:2013/233, K:2013/1737 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı şirkete, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun (Kurul) 06/04/2012 tarih ve 12-17/499-140 sayılı kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti:Ankara 2. İdare Mahkemesi'nce verilen kararda; uyuşmazlığın özünü yapılan soruşturma sırasında Kars Çimentoda ve Yurt Çimentoda elde edilen belgelerin ve yapıldığı belirtilen toplantı tarihinden sonraki dönemde fiyatlarda meydana gelen değişikliklerin piyasa aktörleri arasında anlaşma yapıldığını gösterir nitelikte olup olmadığı noktasının oluşturduğu, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde yoğun olarak faaliyet gösteren on adet çimento üreticisinin temsilcilerinin bir araya geldiklerine ilişkin emareler bulunduğu, ancak bütün temsilcilerin Ankara'da ve aynı yerde olduklarına ilişkin kamera kaydı yada başkaca kayıt bulunmadığı, ancak dosyada bulunan bilgi ve belgelerin karara esas alınan soruşturma ve inceleme raporlarının, yapılan savunmaların bütün olarak değerlendirilmesi sonucunda çimento firmalarınca 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl edecek şekilde ortak hareket edildiği ve ceza tayinine dayanak oluşturabilecek yeterlilikte deliller bulunduğu, bu durumda rekabet ihlâline neden olan anlaşmaya iştirak ettiği açık olan davacıya gayrisafi gelirin %2'si oranında para cezası verilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, davacının iddialarının da işlemi sakatlayacak nitelikte görülmediği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, Mahkeme kararının yeterli gerekçeden yoksun olduğu, soruşturma raporunda yapıldığı iddia edilen toplantının gerçekleştirilip gerçekleştirilmediği şüpheliyken buna dayanılarak ceza verilemeyeceği, soruşturma taraflarının 29/03/2010 tarihinde Ankara'da aynı yerde olduklarının ispat edilemediği, davacının herhangi bir çalışanın o tarihte Ankara'da olmadığı, Nisan ayında çimento talebinin bir anda yükseldiği, davacının stoklarının yetersiz kaldığı, talebin karşılanamadığı ortamda fiyatların artmasının iktisadın gereği olduğu, Nisan ayında yurtdışı talebin de artması sonucunda yurtiçi satış fiyatlarının uyumlaştırıldığı, bunların ise herhangi bir anlaşmanın sonucu olmayıp tamamen ekonomik gereklerle yapıldığı, davacının yeni kurulan tesisler nedeniyle tam kapasitede çalışmaması sonucunda talebin karşılanamadığı ve fiyatların piyasaya standart hâle getirildiği, iletişim olmaksızın paralel davranışların cezalandırılmayacağı, ekonomik ve rasyonel gerçekler varken ihlâl olduğundan söz edilemeyeceği, ancak Kurul kararında bu hususların göz ardı edildiği, Kurul kararına karşı kaleme alınan karşı oylarda da bu hususların açıklandığı, Kurul kararının ekonomik verileri eksik değerlendirdiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, Mahkeme kararının hukuka uygun olduğu belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AHMET ASYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmemeyerek işin gereği görüşüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin 25.11.2013 tarih ve E:2013/233, K:2013/1737 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 05/11/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Dr. Hasan	Mürteza	İlker	Tayyibe
ÖZGÜR	GÜL	GÜLER	SERT	KAYCIOĞLU